

Kazimierz Ostrowski

[nauczyciel](#)

[profesor matematyki](#), [profesor retoryki](#), [profesor etyki](#), [profesor teologii scholastycznej](#), [prefekt studiów](#), [profesor prawa kanonicznego](#)

Ur. 4.3.1669, województwo sieradzkie

Zm. 4.7.1732, Brześć Litewski

Dane rodziców

Brak danych.

Wychowanie i wykształcenie

Studiował [filozofię](#) w [kolegium jezuickim kaliskim](#) (1687-1690), [teologię](#) w [kolegium poznańskim](#) (1692-1696).

Etapy kariery dot. edukacji

Wykładał [retorykę](#) w [kolegiach jezuickich](#) w [Krośnie](#) (1697-1698) i [Jarosławiu](#) (1698-1699). Był również profesorem [filozofii](#) (1699-1701) i [matematyki](#) (1700-1701) w [kolegium jezuitów](#) we [Lwowie](#), [matematyki](#) i [etyki](#) w [kolegium lublińskim](#) (1701-1702), [filozofii](#) w [kolegium kaliskim](#) (1702-1708). Później wykładał [teologię scholastyczną](#) w [kolegium sandomierskim](#) (1708-1712) i [kolegium poznańskim](#) (1712-1719), w tym ostatnim w latach 1717-1719 był również [prefektem studiów](#). Był profesorem [prawa kanonicznego](#) i [prefektem studiów](#) w [kolegium kaliskim](#) (1724-1725).

Był [rektorem kolegium jezuickiego](#) w [Łucku](#) (1719-1724), [Krośnie](#) (1725-1728) i [Brześciu Litewskim](#) (1728-1732).

Był autorem dwóch prac drukowanych:

1. "Nieomylna do sławney przed ludźmi y przed Bogiem nieśmertelności, droga herbownego Dołęgi w sławnym życiu WJMCP. Jana Stanisława ze Starego Sierakowa Sierakowskiego, Łowczego ziemi czerskiej, Sędziego grodzkiego stężyckiego, Koła rycerskiego w Województwie sandomirskiem Marszałka, w Kazaniu pogrzebowem przez X. Kazimierza Ostrowskiego S.J. pokazana roku wchodzącego w drogi śmiertelności ludzkiej Boga-Człowieka 1702 d. 13 Lutego", Lublin, druk. S.J., 1702.
2. "Singulares universae rationalis scientiae controversiae per proposita in tractatibus philosophicis per Casimirum Ostrowski S.J. media ac conclusiones decisae. Sandomiriae, typ. S.J.", 1719.

W tym drugim dziele prezentował swoje wizję zagadnień filozoficznych. Rozpatrywał ich w świetle doktryny perypatetyczno-scholastycznej, ale jednocześnie akcentował na ważnej roli doświadczenia jako narzędzia poznania prawdy naukowej. Dlatego w swoich rozważaniach posługiwał się prostszymi formami uzasadnienia tez – przez przykłady, porównania, analogie i in. racje brane z doświadczenia, obserwacji, zdrowego rozsądku, a nawet z wiary i Biblii. Uważając, że pewność naukowa nie zależy od autorytetów, był krytyczny wobec Franciszka Suáreza, Tomasza z Akwinu, Augustyna, Arystotelesa.

Fakty z życia osobistego

Żył w [XVII-XVIII wieku](#).

Bibliografia

Podmiotowa

1. Archivum Romanum Societatis Iesu, Rzym, *Polonica* 22, f. 46 v..
2. Archivum Romanum Societatis Iesu, Rzym, *Polonica* 45, f. 177 v., *Polonica* 45, f. 177 v., *Catalogi breves, Polonia*.

Przedmiotowa

1. *Encyklopedia wiedzy o jezuitach na ziemiach Polski i Litwy 1564-1995*, oprac. L. Grzebień, Kraków, 1996.
2. J. Brown, *Biblioteka pisarzy asystencji polskiej Towarzystwa Jezusowego powiększona dwoma dodatkami, z których pierwszy zawiera polskie i rosyjskie tłumaczenia, drugi wydania pisarzy Towarzystwa Jezusowego do innych asystencji należących w Polsce i Rosyi.*, Poznań, 1862.
3. F. Bentkowski, *Historia literatury polskiej wystawiona w spisie dzieł drukiem ogłoszonych*, T. 2, Warszawa, Wilno, 1814.
4. F. Bargieł, *Kazimierz Ostrowski SJ (1669-1732) i jego wkład w unowocześnienie filozofii scholastycznej*, Kraków, 1990.